

еръме и вземемъ въ внимание степенъта на неговото развитие и подготовкяването му за парламентаренъ животъ, тая необходимост за двѣ камари става още по-очевидна.

Не трѣба да криемъ отъ себе си, че елементитѣ за устройване и закрѣпяване у насъ сѫ твърдѣ малко и че по възпитанието си ние повече сме приготвени да разваляме, стоколкото да съзиждаме. А на това, като се притури отъ една страна слабата умствена по-готовка на всички онѣзи сѣтъ насъ, които могатъ да бждатъ членове на бждещитѣ наши народни събрания, а отъ друга страна *необмисленото увлѣчение подиръ всѣка нова идея*, то най-очевидно става, че токова Народно Събрание не ще остане вънъ отъ увлѣченията, далечъ отъ прибжрзанитѣ и едностраничиви рѣшения въ дѣлото на узаконенията по различнитѣ части на управлението.

При постановлението, че бждещитѣ Народни Събрания трѣба да се състоятъ отъ прѣставители, избрани отъ народъ, ние можемъ да бждемъ увѣрени, че болшинството на събранието ще съставляватъ отъ една страна млади и ревностни момци, а отъ друга — самодоволни граждани отъ еснафитѣ; че тѣй съставеното събрание, никога не ще бжде чуждо за увлѣченията. Ревностнитѣ ще тласкатъ много на далечъ, а другитѣ ще ги послѣдватъ по незнане или добродушие и въ вотирането на много закони ще се допусне, безъ сената, такава поспѣшность, която въ всѣки случай гибелно ще дѣйствува върху държавния порядъкъ на страната.

Ако такива закони се приематъ отъ княза, тѣ ще иматъ нетраенъ характеръ и ще ослабватъ и подкопаватъ авторитета на закона въобще, ако ли не се приематъ и се отблѣснатъ отъ княза, стъкновения между двѣтѣ власти ще бждатъ неизбѣжни, и ослабването на едната отъ тѣхъ ще дойде отъ само себе си.

Равновѣснietо между двѣтѣ власти — законодателната и изпълнителната — ще се наруши, а страната ще се подвъргне на потресения, отъ които ще пострада и самото народно благосъстояние. И да се прѣдложи, че до потресения не ще се дойде, което е малко вѣроятно при нашата упоритостъ, обществениятъ порядъкъ все ще има да търпи отъ това, защото несъгласията между камарата и княза ще влияятъ надъ цѣлата администрация и ще разклащатъ обществения порядъкъ. Промѣненията на министерствата и на чиновниците ще бждатъ тогава нескончаеми и изпълнението на законите до висока степень ослабено.

Сѫществуването на сенатъ, споредъ мене, би отстралило всичко това. Настанени въ сената умни, благонамѣрени и честни хора, тѣ ще обсѫждатъ законопроектитѣ, както на Народното Събрание, тѣй и на правителството, съ по-голѣмо